

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2022-259

21.3.2022

Tryg Forsikring NUF

Ansvar

Advokatansvar – klage til Nav – feil rådgivning?

Klager kontaktet advokat høsten 2018 fordi han ønsket bistand i sak om uføretrygd. Klager fikk bistand fra en advokatfullmektig, som rådet klager til å avklare arbeidssituasjonen før han søkte om uføretrygd. I februar/mars gjennomførte klager arbeidsrettede tiltak. Klager søkte om uføretrygd den 12.3.19 og mottok avslag 8.4.19. Nav avsto søknaden med henvisning til folketrygdloven (ftrl.) §§ 12-6 og 12-7. Advokatfullmektigen bisto klager i klageomgangen. Klage ble sendt tidlig i mai 2019. Den 1.8.19 mottok klager avslag fra Nav lokalt på klagen om uføretrygd. Nav lokalt konkluderte med at klager ikke hadde fått sin arbeidsevne nedsatt med minst halvparten grunnet sykdom. Nav lokalt viste også til at inntektsevnen måtte vurderes skjønnsmessig fordi klager ikke hadde inntekter. Endelig avslag forelå 22.1.20 fra Nav klageinstans. Nav klageinstans begrunnet bl.a. avslaget med at det ikke var avklart om arbeidsevnen til klager var nedsatt som følge av sykdom. Klager gjennomførte nye tiltak og fikk innvilget uføretrygd fra mai 2020. Klager rettet etter dette krav mot advokatkontoret med påstand om at advokatfullmektigen burde identifisert at det ikke var grunnlag for å klage på avslaget fra Nav, slik det ble gjort i mai 2019. Dette medførte at det tok lengre tid enn nødvendig før klager fikk innvilget uføretrygd. Selskapet avsto kravet og viste til at advokatfullmektigen ikke hadde opptrådt uaktsomt. Nemnda kom til at saken måtte avvises av bevismessige hensyn.

Saksfremstilling

Saken gjelder spørsmålet om ansvarsforsikringsselskapet til advokatfullmektigen er erstatningsansvarlig for tap som følge av rådgivning gitt i forbindelse med klage på avslag om uføretrygd, slik at uføretrygd for klager først ble innvilget fra mai 2020.

Advokatfirmaet har tegnet ansvarsforsikring for ansatte advokater og advokatfullmektiger. Det følger av forsikringsvilkårene på s. 7 pkt. 3.1 at forsikringen omfatter:

3.1. Formueskade

Forsikringen omfatter rettslig erstatningsansvar for formuesskade som sikrede pådrar seg i egenskap av advokat, advokatfullmektig eller rettshjelper pådrar seg overfor oppdragsgiver eller tredjemann når erstatningskravet er fremsatt mot sikrede i forsikringstiden. Dersom det er særskilt avtalt dekker forsikringen også rettslig erstatningsansvar for formuesskade som sikrede i egenskap av eiendomsmegler pådrar seg overfor oppdragsgiver eller tredjemann.

Med formuesskade menes økonomiske tap som ikke er en følge av skade på personer eller ting.

Klager inngikk en klientavtale med et advokatkontor og en advokatfullmektig i slutten av oktober 2018. Bakgrunnen for at klager tok kontakt med advokat var at han hadde fått påvist alvorlig og progredierende sykdom og i den forbindelse hadde søkt om uføretrygd.

Klager mottok den 25.9.18 et svarbrev fra Nav der det fremgikk følgende:

Vi kan ikke ta en vurdering før vi har mottatt oppdaterte medisinske opplysninger fra din lege. Vi behøver også alle epikriser som kan belyse din helsesituasjon.

For å få innvilget en søknad om uføretrygd må blant annet arbeidsevnen være varig nedsatt grunnet varig sykdom/skade og det stilles krav til at all hensiktsmessig behandling og arbeidsrettede tiltak er forsøkt i tilstrekkelig grad. Arbeidsevnen må være varig nedsatt til ethvert arbeid, ikke kun til det arbeidet du tidligere har hatt.

Vi har fått en frist fra NAV Arbeid og ytelser på å utforme en arbeidsevnevurdering innen 14 dager. Dette har vi ikke anledning til.

Jeg tror det er best om du trekker søknaden da den er fremmet prematurt. Det holder om du gjør dette skriftlig her.

Klager skal også ha vært i kontakt med Nav den 25.10.18, hvor Nav ga uttrykk for at vilkårene i folketrygdloven ikke var oppfylt. Nav konkluderte videre med at det ikke ville være mulig å behandle saken gitt det forhold at klager ikke hadde arbeid. Det ble presisert at Nav kunne tilby et avklaringstiltak for å avklare hvilket arbeid klager kunne ta.

Klager oversendte brevet han hadde mottatt fra Nav til advokatfullmektigen, som kommenterte brevet og skrev i en e-post til klager den 30.10.18 at:

(...) Per nå har du ikke krav på uføretrygd fordi din inntektsevne etter uføre (IEU) ikke er avklart enda. Nav er ikke bundet av at fastlegen din har sagt at du har 20% nedsatt inntektsevne, men det gir jo en indikasjon. Konklusjonen min endret seg ikke etter å ha sett samtalen med FFO. Før jeg så samtalen din med FFO hadde jeg inntrykk av at de muligens hadde gitt deg feil opplysningen og uføretrygd, men etter å ha lest samtalen så jeg at de hadde forklart ting riktig, men muligens ikke så tydelig. Jeg er av den oppfatning at du sannsynligvis vil ha krav på uføretrygd, men dette avhenger av at inntektsevnen din blir avklart og at den er på 50 % eller lavere. Ut fra Folketrygdloven, NAVs rundskriv om beregning av uføregrad og gjeldende rettspraksis finner jeg ingen holdepunkter for at uføregrad blir beregnet annerledes enn differanse mellom inntekt før uførhet og inntekt etter uførhet. Det er imidlertid et krav om at hele den resterende inntektsevnen blir utnyttet, og NAV tar ikke-utnyttet arbeidsevne med i beregningen. I første omgang må din nåværende inntektsevne bli avklart, og dette gjøres ved at du registrerer deg som arbeidssøker hos NAV, for så å delta på arbeidsrettede tiltak.

(...)

For å få ytelser fra NAV må du i alle tilfeller melde deg som arbeidssøker og bli med på tiltak og dialogmøter. Det at du ønsker å drive ditt eget foretak kan bli problematisk i forhold til kartellingen av din inntektsevne da det gjør det enklere for NAV å si at du har en større inntektsevne enn det du "braker" når du jobber i eget firma. Tiltak hos Nav varierer i lengde fra sak til sak, men du må mest sannsynlig forberede deg på at du må bli med på arbeidsutprøving og tiltak en stund. Hvor lenge dette vil vare er dessverre umulig å si. For å få avklart dette med uføretrygd vil jeg tro at Nav vil ha deg på AAP først, da dette er med på å kartlegge endelig inntektsevne. I første omgang er mitt råd at du melder deg som arbeidssøker i Nav og følger deres opplegg i starten. Ting vil bli mer avklart når du har gjennomgått innledende tiltak med NAV.

Jeg forstår at dette fremstår som en usikker og langvarig prosess, men dersom du skal ha ytelser fra Nav er dette fremgangsmåten som må følges.

Klager sendte advokatfullmektigen en ny e-post den 31.10.18 og stilte bl.a. spørsmål ved om det var en "mulighet å søke uføretrygd med den viten om at søknaden kommer til å bli avslått av NAV, for så å anke avslaget inn for trygderetten". Advokatfullmektigen besvarte e-posten den 1.11.18 og opplyste klager om at han måtte delta på arbeidsrettede tiltak for å kunne søke om uføretrygd.

Advokatfullmektigens prinsipal skrev også i en e-post til klager den 10.12.18 at det ikke var mer å gjøre før klager hadde vært gjennom arbeidsrettede tiltak. Advokatfullmektigen anbefalte derfor at klager lot saken med uføretrygd ligge inntil dette var gjennomført.

Den 19.12.18 sendte klager følgende e-post til advokatfullmektigen:

Det har jeg forstått (...). Problemet er at jeg har bedt NAV (...) om et slikt tiltak, og svaret var innkalling til et møte sammen med forklaringen jeg fikk i går.

Som jeg har kommentert flere ganger tidligere, så gjennomfører jeg gjerne et tiltak om dette gir meg muligheten til å søke uføretrygd senere, men som du kan lese av tilbakemeldingen fra NAV, så anser de fortsatt ikke at uføretrygd er relevant ref henvisningen til 12-7. Skal jeg gjennomføre et tiltak så må jo forutsetningen være at dette kvalifiserer meg til uføretrygd i neste steg - noe jeg forstår at NAV mener at jeg ikke gjør uansett tiltak, og hva er da poenget med et tiltak. Det var også kjernen i vårt forrige møte med NAV slik jeg oppfattet det.

Det du må svare meg på/forklare meg er:

Er rådet ditt at jeg skal møte NAV, si ja til tiltak selv om de allerede nå sier nei til uføretrygd i min sak uansett tiltak?, eller skal jeg ignorere NAV (...) innspill som 12-7 osv. da det uansett er andre i NAV systemet som behandler dette med uføretrygd - i så tilfelle hvilket konkret tiltak av de (...) lister i svaret sitt (linken i meldingen fra (...)) skal jeg be om - avklaringstiltak?

Klager gjennomførte et møte med Nav i starten av januar. Klager har forklart at Nav ga uttrykk for at tiltak ikke ville ha noen betydning for klagers muligheter til uføretrygd.

Prinsipalen svarte klager den 5.1.19. Han gjentok det som var sagt tidligere, nemlig at klager burde delta og gjennomføre de tiltak Nav foreslo. Senere samme måned den 18.1.19 sendte klager en e-post til advokatfullmektigen om at han ikke ønsket ytterligere bistand fra advokatfullmektigen i saken om uføretrygd før det forelå et avslag.

Klager gjennomført i perioden 24.1.19 til 6.3.19 tiltak gjennom Nav (heretter omtalt som arbeidstiltaket). Målet var å få innsikt i hvilke type arbeid klager kunne ta, hensyntatt sine medisinske begrensninger. Sluttrapport forelå 11.3.19. Arbeidstiltaket mente klager hadde størst muligheter for arbeidslivsdeltakelse ved å starte opp for seg selv. Dette ble blant annet begrunnet med klagers kunnskap om bransjen, hans nettverk, og at det var svært begrensede muligheter for å bli vurdert som aktuell arbeidstaker innenfor den aktuelle bransjen om man ikke kunne arbeide mer enn 80 %. Det ble også vist til at arbeidsevnen ble satt på hypotetisk grunnlag. Arbeidstiltaket mente klager ville få bedre innsikt i hva den reelle arbeidsevnen var når klager begynte å arbeide.

Klager søkte igjen om uføretrygd den 12.3.19. Avslag ble mottatt 8.4.19 og oversendt advokatfullmektigen samme dag. Nav avsto søknaden med henvisning til ftrl. §§ 12-6 og 12-7. Hovedbegrunnelsen var at sykdommen på tidspunktet ikke medførte en funksjonssvikt av en slik grad og omfang at denne utgjorde hovedårsaken til klagers reduserte arbeids- og inntektsevne.

Klager ønsket bistand i forbindelse med klageomgangen. Han informerte advokatfullmektig om at det forelå en legeattest som ville bli oversendt, og at det ville foreligge oppdatert arbeidsevnevurdering "rett før eller rett etter påske". Den 25.4.19 oversendte klager en ny arbeidsevnevurdering fra Nav. Nav konkluderte med at klager hadde mulighet til å komme i arbeid gjennom egeninnsats og ved noe hjelp fra Nav.

Klager hadde en rekke kommentarer til vurderingen. Han mente den var "svært unøyaktig, feilaktig og langt fra partisk". Han mente også at det som fremgikk av Nav sin vurdering var i strid med det arbeidstiltaket hadde konkludert med. Kommentarene ble oversendt fullmektigen.

Det ble fremsatt klage til Nav tidlig mai 2019 (datert 24.4.19). I klagen viste advokatfullmektig bl.a. til sluttrapporten fra arbeidstiltaket og til legeattest, hvor det fremgikk at klager hadde svært begrensede muligheter for å bli vurdert som aktuell arbeidstaker med en uføregrad på 20 %. I samme periode klaget også klager ved hjelp av advokatfullmektigen på Nav arbeid og ytelser sin vurdering av klagers arbeidsevne.

Den 1.8.19 mottok klager avslag fra Nav lokalt på klagen om uføretrygd. Nav lokalt fant ikke grunn til å endre sitt avslag og informerte om at klagen ville bli oversendt Nav klageinstans. Nav lokalt

konkluderte med at klager ikke hadde fått sin arbeidsevne nedsatt med minst halvparten grunnet sykdom. Nav lokalt viste også til at inntektsevnen måtte vurderes skjønnsmessig fordi klager ikke hadde inntekter.

Advokatfullmektig skrev følgende til klager i en e-post den 5.8.19:

For meg ser det ut som at NAV nå har gått med på at det er inntektsevnen og ikke arbeidsevnen som skal legges til grunn' men at de ikke vil innvilge uføretrygd da din nåværende inntektsevne er uavklart. Det ser ut som at NAV mener at da du har en relativt høy arbeidsevne så vil du klare å få en tilnærmet lik inntekt dersom du starter for deg selv' Rent lovmessig er det inntektsevnen som er avgjørende, og ikke arbeidsevnen, som vi hele tiden har påpekt overfor NAV' NAV har argumenterer nå med at din inntektsevne etter uførhet ikke er tilstrekkelig kartlagt og at det er derfor uføretrygd ikke innvilges. NAV har ikke formulert denne grunnen for avslag tidligere...

Advokatfullmektigen sluttet i jobben som advokatfullmektig i slutten av 2019.

Den 22.1.20 traff Nav klageinstans endelig vedtak i saken. Nav begrunnet bl.a. avslaget med at det ikke var avklart om arbeidsevnen til klager var nedsatt som følge av sykdom. I avslaget skrev Nav følgende om inntektsevnen og arbeidsevnen:

Det er også et vilkår at du har gjennomført individuelle og hensiktsmessige arbeidsrettede tiltak, som kan hjelpe deg å beholde eller skaffe arbeid. Du kan gjennomføre tiltak på egen arbeidsplass eller via NAV. Arbeidsutprøving og utdanning er eksempler på slike tiltak. Kun unntaksvis kan tiltak unnlates, hvis åpenbare grunner tilsier at det ikke vil være hensiktsmessig. Denne unntaksmuligheten praktiseres strengt, slik det også er uttalt av Høyesterett i Rt. 2010 s. 113 og Rt. 2012 s. 1810. Personer med alvorlige lidelser kan også ha ressurser og muligheter til å delta i arbeidslivet, og det avgjørende er hva du kan gjøre til tross for helseplagene dine. NAV har tilgang til mange ulike tiltak som kan tilpasses dine forutsetninger.

Først når arbeidsrettede tiltak er gjennomført i tilstrekkelig grad, vil det være mulig for NAV å ta stilling til eventuelt i hvor stor grad din funksjons- og arbeidsevne er nedsatt som følge av sykdom. Det må deretter tas stilling til om funksjonsnedsettelsen som følger av den medisinske lidelsen, utgjør hovedårsaken til nedsettelsen av inntektsevnen. Dette følger av folketrygdloven § 12-6. De økonomiske forholdene, dvs. sammenligningen av inntektsevnen før og etter uførhet, får derfor først betydning når det er tatt stilling til vilkårene i § 12-6.

(...)

Ut fra sakens samlede opplysninger per i dag, kan det etter klageinstansens vurdering ikke fastslås i hvor stor grad din arbeidsevne er nedsatt som følge av sykdom. Det er i liten grad gjennomført avklaring av din arbeidsevne, og det er i sluttrapport fra [arbeidstiltaket] vist til at antagelsen om 80 % arbeidsevne kun er hypotetisk, og at det først er når du begynner å arbeide at man får en bedre innsikt i hva din reelle arbeidsevne er. Etter klageinstansens vurdering er det behov for ytterligere tiltak for å avklare arbeidsevnen.

(...)

Etter dette har klageinstansen kommet til at du ikke har gjennomført alle arbeidsrettede tiltak som kan bedre inntektsmulighetene dine, jf. folketrygdloven § 12-5. Inntil dette er forsøkt i tilstrekkelig grad, er det for tidlig å ta stilling til i hvilken grad sykdom påvirker dine inntektsmuligheter, og eventuelt hvor mye din inntektsevne er varig nedsatt.

Klager gjennomførte et møte med advokatfirmaet i starten av 2020. Klager mente han hadde fått feil råd fra advokatfullmektigen. Fra møtereferat 28.1.20 er det notert følgende:

(...) på sin side skal vurdere å melde inn ev. ny ansvarssak til eget ansvarsselskap idet (...) og (...) erkjenner at rådene (...) har mottatt av (...) ikke har vært av tilfredsstillende kvalitet. Ansvarsselskapet må eventuelt vurdere dette nærmere, herunder om det har oppstått et økonomisk tap som (...) ev. er erstatningsansvarlig for.

Klager gjennomførte etter dette arbeidsrettet utprøving og leverte søknad om uføretrygd på nytt. Søknad ble senere innvilget med virkning fra mai 2020.

Det oppstod en tvist mellom klager og advokatfirmaet. Klager fremmet krav om erstatning mot advokatfullmektig og prinsipal. Advokatfirmaet svarte på kravet i brev av 5.3.21 og bestred nå at det var ansvarlig for klagers eventuelle tap.

Klager svarte på brevet fra advokatfirmaet den 26.3.21. Saken ble oversendt ansvarsselskapet som avslo kravet.

Klager anfører at han har fått rådgiving om uføretrygd uten at advokatfullmektigen har identifisert hovedvilkårene i folketrygdloven § 12-5. Fullmektigen har lagt til grunn at dette var oppfylt og gitt råd om å klage på bakgrunn av begrepsforståelsen av vilkår i § 12-7. En advokat som påtar seg oppdrag med rådgiving om uføretrygd må kjenne vilkårene i § 12-5. For advokater som markedsfører seg som eksperter i trygderett skal dette være en selvfølge. Rådgivingen er i strid med denne profesjonsnorm og således uaktsom. Den uaktsomme rådgivingen har ført til forsinkelse i innvilgelse av uføretrygd og dermed også forsinkelse i rett på forsikringen. Klager har dermed tapt trygdeytelser, og han fikk ett år ytterligere med reduksjon på forsikringen. Profesjonsnormen for advokater er streng, og advokater som markedsfører seg som eksperter innen et fagfelt skal vurderes opp mot denne ekspertstandarden, altså en ytterligere skjerpelse. Klager var dessuten usikker på begrepene både i trygdesaken og i forsikringssaken. Dette ga fullmektigen en klar oppfordring til å gi råd med avklaring av vilkår og begrep.

I krav om nemnd argumenterer klager med at dette er en sak som egner seg for vurdering. Høyesterett har nylig i sak om advokatansvar tatt ut og behandlet bare ansvarsspørsmålet. Det vises til HR-2021-2248-A, særlig avsnitt 75. Det konkrete i denne saken er at det ikke er grunnlag for å gi råd om klage over et vedtak fra Nav dersom ikke alle vilkår for ytelsen er oppfylt. Forståelsen av folketrygdloven § 12-7 isolert sett er ikke tilstrekkelig dersom vilkårene i § 12-5 ikke er oppfylt. Det påpekes at bestemmelsen i ftrl. § 12-5 er en svært sentral regel. Bevisene som foreligger i saken er e-poster og brev. Selv om saken skulle gå for retten, ville altså det sentrale vært det skriftlige. Dersom nemnda tar stilling til realiteten i saken, presiserer klager at fullmektig ikke ga råd ut fra rapporten fra arbeidstiltaket. Dette er uaktsomt av advokat som markedsfører seg som ekspert i trygderett. I uttalelse fra arbeidstiltaket er arbeidsevnen satt hypotetisk, noe som også var grunnlag for avslaget fra Nav Klageinstans.

Selskapet avviser ansvar og anfører at advokatfullmektig ikke opptrådte uaktsomt. Ved flere anledninger informerte advokatfullmektig om at klager ikke oppfylte kravene etter folketrygdloven § 12-5 om at arbeidsrettede tiltak måtte være gjennomført. Klager ble også flere ganger rådet til å melde seg som arbeidssøker og delta på tiltak. Klager sendte selv inn søknad om uføretrygd, og advokat ble bedt om bistand i Nav-saken først da avslag på uføretrygd forelå den 8.4.19. Nav vurderte da at vilkårene i § 12-5 var oppfylt, men at folketrygdloven §§ 12-6 og 12-7 ikke var oppfylt. Da vedtaket ble påklaget den 29.4.19, forelå det uttalelse fra klagers fastlege om at arbeidsevnen var redusert med 20 %, samt en uttalelse fra behandlende lege. Det forelå også en sluttrapport fra tiltaksarrangøren via Nav, som kunne tas til inntekt for at klager ville få problemer med å finne seg et arbeid i kun 80 % stilling. Etter selskapets oppfatning ga de ovennevnte momenter et rimelig grunnlag for å klage på Navs vedtak, og det kan følgelig ikke anses som uaktsomt på dette tidspunktet å klage på vedtaket fra Nav. Nav presiserte så i sitt oversendelsesbrev til klageinstansen den 1.8.19 at de ikke ville legge til grunn en teoretisk inntektsevne, at det ikke forelå konkrete holdepunkter for inntektsevnen etter uførhet, og at vurdering av inntektsevnen derfor måtte ta utgangspunkt i arbeidsevnen. Etter å ha mottatt dette brevet rådet advokatfullmektig i e-post den 5. og 7.8.19 klager om å utnytte sin restarbeidsevne for å få avklart hvor mye hans inntektsevne var redusert.

Det medfører riktighet at advokat ga uttrykk for at de var enig i at fullmektig ikke burde klaget på vedtaket fra Nav. Uttalelsen innebærer imidlertid ikke en erkjennelse av at det foreligger et ansvarsgrunnlag, som er tema i denne saken, og som forutsetter at råd var uaktsomt.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om selskapet er ansvarlig for tap knyttet til at klager først fikk innvilget uføretrygd fra mai 2020. Hovedspørsmålet er om advokatfullmektigen har opptrådt uaktsomt i forbindelse med at det ble fremmet klage på avslag om uføretrygd.

Nemnda mener denne saken reiser bevismessige spørsmål som ikke egner seg for skriftlig saksbehandling, jf. vedtektene for Finansklagenemnda pkt. 4.1 bokstav d) hvorefter en sak kan avvises fra nemndsbehandling dersom "saken ikke lar seg behandle uten at dette i særlig grad går utover klageorganets effektivitet" og lov om godkjenning av klageorganer for forbrukersaker § 14 første ledd bokstav f). Det følger av Prop. 32 L (2015-2016) under pkt. 10.6.1.3 at avvisningsregelen kan benyttes "der klageorganet ikke anser tvisten å være egnet for deres behandling, for eksempel på grunn av bevisspørsmål", jf. også FinKN 2017-408 og 2018-077.

Saken reiser en rekke faktiske spørsmål knyttet til ansvarsgrunnlag og årsakssammenheng som etter nemndas syn bør belyses i muntlige forklaringer i en hovedforhandling. Nemnda slutter seg til følgende vurdering fra sekretariatet:

Denne saken reiser etter vårt syn spørsmål som ikke kan vurderes uten at det vil gå særlig utover klageorganets effektivitet. Saken er kompleks og synes å skille seg fra andre saker som omhandler søknad om uføredeknning. Videre kan det fremstå som om Nav har gitt noe ulike begrunnelser underveis for avslaget. Klager har også vist til at Nav, i møtet som ble gjennomført i januar 2019, ga uttrykk for at arbeidsrettede tiltak ikke ville ha noen betydning for klagers muligheter til uføretrygd. Nav skal også ha brukt begreper om hverandre. Saken bør etter vårt syn tolkes i lys av kommunikasjonen som ble gitt fra Nav i perioden.

Vi forstår det også slik at klager ikke var klient av sikrede på tidspunktet han søkte om uføretrygd i mars 2019. Da klager tok kontakt med sikrede på nytt, pekte klager på at det forelå ny legeattest og sluttrapport fra (H.). Vi legger til grunn at det var på bakgrunn av disse nye opplysningene sikrede mente at det var grunnlag for å fremsette en klage. I den anledning mener vi det vil være av betydning hvordan advokat vurderte klagers muligheter til å nå frem med en klage. Dette kan belyses grundigere ved muntlige bevisvurderinger. Dersom det har vært muntlig kontakt mellom partene, vil også dette belyses bedre ved slik bevisvurdering.

Klager ha anført at sikrede burde frarådet klager å fremsette klage til Nav klageinstans våren 2019, fordi vilkårene om arbeidsevne ikke var klarlagt. Slik vi forstår det, er dette vurderinger som må foretas skjønnsmessig av Nav. Uten særskilt kompetanse om rettsområdet, finner vi det krevende å skulle gå inn en vurdering av skjønnsmessige vilkår, og om det var hensiktsmessig å fremsette klage på tidspunktet. I lys av at klager tidlig i saken ga uttrykk for at han ønsket å klage saken inn for trygderetten selv om vilkårene ikke var oppfylt, vil det også være av interesse å høre partenes forklaringer om, og i hvilken grad klager forstod risikoen ved å få avslag, herunder hvilken informasjon han fikk av sikrede om dette.

Klager har i første rekke bedt om en vurdering av om det foreligger ansvarsgrunnlag. Til dette vil vi likevel kort bemerke at saken ikke alene vil løses ved at vi tar stilling til dette vilkåret, og at vilkåret om årsakssammenheng etter vårt syn klart bør belyses ved muntlig forhandling. Særlig i lys av korrespondansen mellom sikrede og klager som fant sted i august 2019 hvor sikrede rådet klager til å utnytte sin restarbeidsevne. Klager skal ha gjennomført tiltak kort tid etter avslaget forelå i januar 2020, men valgte ikke å gjøre det da advokat oppfordret til dette i august 2019.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Saken avvises.

Ved behandlingen deltok Kaja de Vibe Malling (leder), Vibeke Stiansen (selskapsrepresentant) og Alexander Venås (forbrukerrepresentant).